

Templar-Orden, et Andragende, som sikkert nok skal komme i rette Tid til næste Aar. Saa maa vi se, hvordan den ærede Indenrigsminister vil stille sig.

Poul Christensen: Jeg kan kun glæde mig over, at det ærede Medlem for Nykøbing (Bjerre) nu har omvendt sig. Nu, da han havde Ordet anden Gang, erklærede han, at han vilde stemme for enhver Bevilling til Fredsforeningen til Fremme af dens Formaal paa almindelig Vis. Jeg ved ikke af, at der i det Ændringsforslag, her er stillet, staar noget om, at Bevillingen gives til, at fremme dens Formaal paa almindelig Vis. Jeg antager, det ærede Medlem har raadført sig med det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og nu er parat til at stemme for dette Forslag. Jeg tror ogsaa, det vilde klæde det ærede Medlem langt bedre end at staa og tale mod dette Forslag og mod det, han selv i Sommer sagde i Sorø. Men selv om det ærede Medlem nu gør Bod og Bedring, kan jeg dog ikke tjene ham i, at jeg skulde forgylde ham, thi jeg synes ikke, at en saadan Opræden frem og tilbage egner sig til at forgylde sin Mand.

Det ærede Medlem taler om, at Folk ude i Landet ere forbavsede og forargede over Tønen herinde. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret, men jeg tror, at det er over den Tøne, der føres fra Regeringspartiets Side, at Folk ude i Landet ere forbavsede og forargede, og at det er den Tøne, som er stik imod den Tøne, som burde være raadende her ifølge de Herrers egen Fortid. Jeg er sikker paa, at ude i Befolkningen er man forarget over det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Da det ærede Medlem er gejstlig, vil jeg kun sige til ham: Ve den, fra hvem Forargelsen kommer.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre endnu et Par Bemærkninger vedrørende den Sømandshøjskole, som tænkes oprettet. Det ærede Medlem for Svendborg (Knop) vilde imødegaa de Udtalelser, jeg fremkom med før, særlig vedrørende Fiskerskolen paa Vallekilde Højskole. Han udtalte, at det var en Skole, der nu var godt besøgt, og han nævnedes, at den i Fjor havde haft 18 Elever. Det er ikke rigtigt, hvad det

ærede Medlem der sagde. Det blev oplyst for os, og det staar at læse i Finanslovsforslaget for i Fjor, Tillæg B., Sp. 138, at Skolen i Aaret 1904—05 havde 5 Elever, i 1903—04 8 Elever og i 1902—03 kun 4 Elever. Det er altsaa en Skole, som er meget daarlig besøgt; den har bestaaet i 14 Aar, og i disse 14 Aar har den indtil 1905 ikke haft mere end 115 Elever i alt. Der er altsaa ingen Grund til nu at oprette en Sømandshøjskole andetsteds og desuden opretholde denne Skole, som skal have et Tilskud paa 12,000 Kr. aarlig.

Nu siger den ærede Minister, at det er noget andet, der tilstræbes ved Skolen i Svendborg, end her. Nej, det er i Virkeligheden det samme. Jeg skal tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Skolen paa Vallekilde har 29 Timer om Ugen i almindelige Højskolefag, det vil sige Historie, Geografi, Dansk, Litteratur o. s. v., og det maa jo være de samme Fag, der tilstræbes ved den ny Skole i Svendborg, hvor det hedder, at det skal være de unge Menneskers personlige Udvikling, deres almindelige Dannelse, der tilstræbes. Endvidere skal Skolen i Svendborg tjene de paagældendes Virksomhed som Sømand. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Skolen i Vallekilde, foruden hvad jeg har nævnt, har ugentlig 22 Timers Undervisning i mundtlig og skriftlig Navigation og Regning ved Hjælp af de paa Navigationsskolerne brugte Lærebøger. Deri underviser man Fiskerne paa Vallekilde, og det maa vel blive det samme, man paa den ny Skole i Svendborg vil undervise Sømandene i. Saa have Fiskerne paa Vallekilde siger og skriver 3 Timer om Ugen, der vedrøre deres egentlige Fagundervisning, nemlig Foredrag over Havet og Havets Dyr, særlig over danske Fisk, Foredrag over og Forevisning af Samlinger af Havdyr og Fiskereds-kaber, Fangstmaader og lignende Ting. Man vil se, at det i alt væsentligt er den samme Undervisning, og der er ingen Grund til at spalte eller dele denne Undervisning. Naar man vil oprette en ny Højskole, er det dog naturligt at slaa disse to Skoler sammen og ophæve den ubetydelige og underordnede Fiskerskole, der hidtil har været paa Vallekilde.

Det glædede mig at høre, at den højt-